

2005 Lauluflikkojen Oulaisten leiri toukokuussa

Lauluflikkojen laululeiri Oulaisissa Matikaisen Lomaparatiisissa meni kokonaisuutena ottaen hienosti. Mitään suurempia kimmelluksia ei sattunut eikä kenellekään tainnut tulla ikävä tai käydä aika pitkäksi – pikemminkin lyhyeksi. Aurinkokin paistoi molempina päivinä, mutta tuuli oli kova ja sää sen vuoksi melko kylmä.

Matkalla oli 16 tyttöä ja huoltajina Jaana Hiltunen, Elise Kärkkäinen ja Päivi Seeskorpi, lauantai-illasta lisäksi Pirjo Thompson. Etukäteissuunnittelu, josta vastasivat lähinnä Elina Wideman ja allekirjoittanut, jäi hiukan viime tippaan johtuen eniten työnjaon epäselvyydestä (mm. allekirjoittanut ei uuden kuorolaisen vanhempana tiennyt, millaista roolia yksittäiseltä huoltajalta odotetaan). Ensi kerralla kannattaakin sopia selvästi hyvissä ajoin, kuka on matkanjohtaja!

Junamatka Oulaisiin oli mukava. Intercity-junan yläkerta on hyvä ajatus tällaiselle porukalle ja ravintolavaunussa käyminen 8 tytön kanssa on melkoinen kokemus kun osa porukasta meni ensin väärään suuntaan lähes junan toiseen päähän! Oulaisten asemalta kuljetus Lomaparatiisiin oli järjestetty matkailuautolla ja 3 pikkuautolla, joka oli jännittävää. Perillä tyttöjen jakautuminen huoneisiin tapahtui luonnollista valintaa käyttäen, eli he itse kutakuinkin päättivät mihin asettuvat ja kenen kanssa. Vain 3 tyttöä ja Elina majoituivat aittarakennukseen, muut kaikki päärakennukseen, jossa huoneisiin mahtui 4–7 henkeä.

Lauantai-iltana saunottiin savusaunassa, jonka jälkeen ehkä puolet tytöistä kävi kastautumassa pienessä lammessa (osa kahteen kertaan). Illanistujaisissa Meerin ja Elinan hieno idea oli, että ensiksi leikittiin nimileikki ("Otan mukaan Sandra sammakon, Emmi etanan, jne."), jonka ansiosta kaikkien nimet tulivat tutummaksi (nimilaputkin tosin olivat olleet rinnassa junasta lähtien). Tytöt olivat tehneet hienoa ohjelmaa ja illan päätteeksi leikittiin vielä Elinan vetämä Bumtsi Bum –visailu.

Sunnuntaina syötiin runsas aamiainen klo 9. Aamupäivän kuluessa pidettiin toiset lauluharjoitukset ja talon isäntä ajelutti tyttöjä "mönkijäautolla" muhkuraisella maastoradalla! Meidät kuljetettiin sitten Taukokankaalle hyvässä järjestyksessä, jossa olimme klo 14.

Taukokankaan esiintyminen meni mallikkaasti, jopa ylimääräistä laulua pyydettiin. Yleisöä ei tosin ollut kuin 15–20 henkeä, mutta he olivat sitäkin innostuneempia. Ensi vuonna kannattaa kuitenkin ottaa huomioon muutama seikka tämän konsertin järjestämisestä. Ensiksikin se kannattaa järjestää hiukan myöhemmin eli ehkä n. 14.30, sillä lauluineen ja mehuineen koko konsertti kestää noin tunnin ja päädyimme Oulaisten asemalle jo hieman klo 15 jälkeen. Junan odotusta oli siis melkein tunti. Toiseksi kannattaa erityisesti etukäteen pyytää jotakuta Taukokankaan henkilökunnasta olemaan meitä vastassa. Nyt ei paikalla ollut ketään, ja hieman jäi suuhun sellainen maku, ettei meidän vierailuamme kovin arvostettu talon taholta. Jotain muutakin esiintymispaikkaa voi tietysti harkita, varsinkin kun Taukokankaalla ei viikonloppuna ole kovin paljon kuntoutettavia (vaikka Taukokangas olikin muuten näkemisen arvoinen). Meeri huomasi myös sen mahdollisuuden, että joissakin paikoissa on keskusradion kautta saatu konsertti kuulumaan myös huoneisiin, mikä tietysti pitäisi huolehtia etukäteen.

Paluujunasta kannattaa ottaa huomioon se, että useat junat ajavat maaseutuasemilla reilusti aseman ohi, jopa niin että tällä kertaa junan viimeinen vaunu oli aseman kohdalla ja veturi melkein jo Vihannissa! Kun meillä oli liput heti veturin perässä olevaan vaunuun, piti meidän juosta tavaroinemme kymmeniä metrejä – konduktöörin valittaessa, että junaanhan on muitakin ovia (kiusallakaan emme niitä käyttäneet, sillä vaunujen läpi tavaroiden raahaaminen ei olisi ollut herkkua). Liput kannattaa tästedes varata junan keskivaiheille.

Jatkossa olisi hyvä sopia tarkkaan, missä vanhemmat olisivat lapsiaan vastassa leiriläisten palatessa Ouluun. Nyt osa vanhemmista oli tullut laiturille ja lähti paikalta kenties vain osalle huoltajista heipat sanoen. Jäi vähän epämääräinen olo siitä, ovatko kaikki lapset löytäneet

omansa. Pari lasta löytyi asemarakennuksen ulkopuolelta soittelemasta kotijoukoilleen. Ehdotus olisi, että huoltajat luovuttavat lapset vanhemmilleen samassa paikassa, missä ryhmä kokoontui ennen matkaa eli aseman edustalla.

Kolme varsinaista huoltajaa riitti hyvin, varsinkin kun Meeri Matikainen (ja Karoliina) olivat myös tulleet paikalle omalla autolla ja olivat kaiken aikaa mukana erinomaisena apuna. Erityiskiitos on myös annettava Lomaparatiisin omistajapariskunnalle Riitta ja Martti Matikaiselle, mummulle sekä vielä nuorelle Lidia-kokille. Ruoka oli erinomaista ja maistui tytöillekin eikä valituksia kuulunut. Meistä pidettiin kaiken kaikkiaan todella hyvää huolta ja voimme suositella Lomaparatiisia ensi vuodenkin leirikohteeksi. Ensi vuonna kannattaa myös harkita, voisiko sinne mennä jo perjantai-iltana, jotta jäisi yksi kokonainen päivä aikaa kaikelle toiminnalle. Asiaa on kuitenkin syytä pohtia tarkkaan, sillä varsinkin kuoron pienimmille aika saattaa tulla liian pitkäksi. Myös huoltajien kannalta koko viikonloppu poissa kotoa on ehkä liian pitkä aika.

Elise Kärkkäinen